

SOSIALURIN 11. JANUAR 1990:

SJÓNVARPIÐ Í LUMMANUM Á FÓLKAFLOKKKINUM

1990 Fyri 25 árum síðani vórðu fólkafloksmenn lagdir undir at stýra tíðindaflutninginum hjá Sjónvarpinum og Útvarpinum

Kringvarpið verður í hesum døgum av summum lagt undir at verða í báti saman við andstøðuni – serliga Tjóðveldi – og fat øra miðvísa herferð ímóti samgonguni – serliga Fólka-flokkinum.

Tá ið kristiskur tíðinda-flutningur er í útvarpi ella sjónvarpi, har samgonga og samgongulimir standa fyrri skotum, eru pástandirnir um eitt partískt og politískt litað Kringvarp at hoyra í kjakinum – bæði frá borg-arum og politikarum.

Men tað vóru dagar, tá ið Fólkaflokkurin varð lagdur undir at stýra tíðindaflutninginum í Sjónvarpinum og Útvarpinum – hetta var áðrenn Útvarpið og Sjón-varpið vórðu lögð saman í ein stovn.

Ein lesari hjá Sosialinum skrivar fyri 25 árum síðani – hós-dagin 11. januar í 1990 – lesarabræv um fjølmiðlarnar í Føroyum. Tá í tíðini kundu fólk skriva undir dulnevni, og hesin lesarin kallar seg "Konfus". Og hann er eisini rættiliga ørkymlaður av støðuni í almennu loftmiðlunum, sum hann leggur undir at favorisera fólkafloksmenn – og tiga eitt nú javnaðarmenn burtur.

Partloysi burtur

»Konfus« leggur fyri við at hugleiða um týdningin, sum fjølmiðlarnir hava fyrri politiska spælið:

»Politikarar hava altíð verið greiðir yvir týdningin av at hava fjølmiðlarnar við sær og at brúka hesar til sín fyrimun og ímóti sín-um mótstøðumonnnum. Tí var tað rættiliga tíðliga, at flokkar, sum høvdu tann móguleika, fingur sær sitt egna blað.

Í dag eru tað útvarp og sjón-varp, sum meir og minni stýra politikkinum í heiminum. Tann politikari, sum ikki er væl í øgn við hesar fjølmiðlar, hevur ofta ilt við at fóta sær. Tí verður nógv gjørt, og nógvur peningur verður brúktur fyrri at fáa fótin fastan har. Her hjá okkum er onki undantak í so máta.

»Konfus« heldur, at Útvarpið og

Nr. 4 – 11. januar 1990

tíðindablaðið **sosialurin**

Síða 19

Fjølmiðlarnir og støðan í Føroyum!

Harra blaðstjóri.
Politikarar hava altíð verið greiðir yvir týdningin av at hava fjølmiðlarnar við sær og at brúka hesar til sín fyrimun og ímóti sín-um mótstøðumonnnum. Tí var tað rættiliga tíðliga, at flokkar, sum høvdu tann móguleika, fingur sær sitt egna blað.
Í dag eru tað útvarp og sjónvarp, sum meir og minni stýra politikkinum í heiminum.
Tann politikari, sum ikki er væl í øgn við hesar fjølmiðlar, hevur ofta ilt við at fóta sær. Tí verður nógv gjørt, og nógvur peningur verður brúktur fyrri at fáa fótin fastan har.
Her hjá okkum er onki undantak í so máta.
Bløðini hjá okkum hava altíð verið rættiliga einsíðug. Tað er sjálvandi onki at siga til, tí flestu av teimum hoyra til ávísan flokk.
Fyrstani, tá útvarpið og sjónvarpið komu, var rættiliga partískt í sínum

arbeiðarunum á hesum blaði varð endurgivin fyrri at siga, at teir als ikki skundaðu sær at fáa Dagblaðið út aftur. Onki lögdi við tí, teirra politikarar hava fingið fótin fastan innan sjón- og út-varp. Í dag man vera nógv hentari, at Jógvan Sundstein við tilgjørdari róð sigur frá, hvussu hann (bert hann!) roy-nir, tað hann (bert hann!) kann fyrri at bjarga ar-beiðsplássu, sosialari trygd osfr., sum skjótt onki er eftir av, enn at ÓB og ÓJR sleppa fram-at aftur – enn.
Tað at Jógvan Sundstein í sjónvarpinum biður gott yvir okkum øll, man í dag virka betur, enn um hínir báðir sleppa fram at rópa »fast taki tykkum«.
Jú, snildir hava teir verið, tað skerst ikki burtur. Her hava teir verið tað, ein kann kalla »internationalir«. Leggið til merkis, tá eitthvat úr býráðnum í Havn skal lýsast. Óansæð hvat tað er, so er tað altíð Poul Michelsen, sum

litikari í sjón- ella út-varpi. Tá Árni Greger-sen hevur frásøgn úr tinginum, kann tað henda, at Atli Dam sæst á skerminum sum »bak-grundsmynd«, men tá er ljóð ikki sett til.
Besta prógvið um henda pástand mundi tann vantandi útvarp-ingin av figgjárlógar-uppskotinum fyrri nýggj-ár vera.
Ein kann ikki júst lasta okkara politikar-arum fyrri hetta, tí tað verður gjørt alla aðra staðni við. Ein kann heldur lasta hesar mið-lar, tí teir lata seg brúka soleiðis. Men fólkíð har er, eins og vit øll, bert menniskju, sum reka tann vegin, har mest fæst burtur úr. Útvarps-fólkini eru júst nú í ser-ligari støðu, har skal nýggjur stjóri skjótt setast, og greitt er, at hann ella hon, sum ikki er væl í øgn við teir ráðandi, ikki hevur stóran móguleika at gerast slúkur.
Neyvan

Sjónvarpið í lummanum á lögmanni?

Lesarabræv í Sosialinum í 1990 leggur Jógvan Sundstein og aðrar fólkafloksmenn undir at stýra almennu loftmiðlunum

skerminum sum bakgrundsmynd, men tá er ljóð ikki sett til.

Ein kann ikki júst lasta okkara politikararum fyrri hetta, tí tað

verður gjørt alla aðra staðni við. Ein kann heldur lasta hesar miðlar, tí teir lata seg brúka soleiðis,« skrivar »Konfus«.

ÁRNI GREGERSEN

Soleiðis hevur tað altíð verið

Í lesarabrævinum í Sosialinum í 1990 verður Árni Gregersen nevndur sum ein av partísku journalist-unum í politiska dekninginum. Árni Gregersen hevur havt havt eina drúgva yrkisleið innan fjøl-miðlar og er framvegis virkin í politiska dekninginum.

Hann kennir alt til at verða fyrri atfinningum sum fjølmiðlamaður.

– Soleiðis hevur tað altíð verið. Fyrr snúði tað seg um, hvør slapp fram at og ikki, men nú eru so nógvir móguleikar at koma í miðlarnar. Nú veldst kritikkurin meira um, hvør stendur fyrri skotum, og hvussu

teirra persónseginleikar eru, sigur Árni Gregersen.

– Summi eru tilvitað um, at tey hava stórt vald, og at tey skulu tola kritiska viðgerð í fjølmiðlunum. Onnur tola minni av og hava hug at ressast, sigur hann.

Árni Gregersen heldur ikki, at fjølmiðlar og fjølmiðlafólk standa meira ella minni fyrri skotum nú enn áður.

– Tað líkast sær sjálvum. Við-hvørt er tað ógvusligari enn aðrar tíðir, og so dempar tað seg eitt sindur aftur. Tvey tey fyrstu árin hjá Sjónvarpinum var øgiligur

ágangur á okkum, tí vit høvdu avtakið donsku TV avísina.

– Tá bar eisini til at skriva dul-nevnd lesarabrøv, og tað útnyttaðu summi. Eg havi verið á trimum bløðum, og á øllum teimum bløðunum havi eg verið við til at avskaffa dulnevnd lesarabrøv. Nú standa fólk í minsta lagi við tað, sum tey føra fram í kjaki, sigur Árni Gregersen.

Hann heldur, at fjølmiðlafólk kenna treytirnar, tá ið tey redigera og gera kristiskan journalistikk, og tí eisini eiga at tola atfinningar.

Politiskir missionerar

Nú tað leikar hart á í kjakinum eftir dokumentar-sendingina hjá Kringvarpinum um makrelmilli-ardingarnar, eru harðar ímóti Kringvarpinum atfinningarnar frá eitt nú fólka-floksmonnum.

Óli Breckmann, sum hevur kjak-sending á Rás2, er ein av teimum, sum gongur undan. Mikudagin hevði hann gestir í studio at við-gera Kringvarpið og sendingina um makrel-milliardirnar. Og tá fullu orðini um Kring-varpið millum annað soleiðis frá Breckmann:

»Tey tiggja sær akkurát, sum tey vilja. Tey eru reinir politiskir missionerar. Her hevur orðið manipulatióin verið nevnt, og tað er eitt milt orð í hesum føri.«

Onki nýtt er undir sólini – neyvan heldur undir sólarmyrking.